

Bilag.

1

Det i Folketinget senest den 4. November 1936 fremsatte Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen tager Sigte paa at løse Problemet om den mellemkommunale Beskatning, saaledes som dette almindeligvis foreligger her i Landet, hvorfor Bestemmelserne i § 18 om, hvilke Arter af Erhvervsvirksomhed der begrunder Erhvervs-skattepligt, omfatter den allervæsentligste Del af de Former, hvorunder dansk Erhvervsliv almindeligvis udfolder sig.

Som Følge af, at Esbjerg Kommunes Erhvervsliv er væsensforskelligt fra andre danske Kommuner, har Erhvervsbeskatningsspørgsmaalet imidlertid i Esbjerg sin ganske særlige Karakter, og Forslaget i dets foreliggende Skikkelse vil derfor ikke i særlig Grad bidrage til Løsning af det for Esbjerg Kommune foreliggende Erhvervsbeskatnings-problem.

Esbjerg har ingen af de store Industrivirksomheder, som præger Byer af tilsvarende Størrelse, og som andetsteds afkaster Beskatningsindtægt. De fleste Virksomheder af større Omfang er Andelsforetagender, der er fritaget for Beskatning. Byens Hovederhverv er Havfiskeri og Søtransport.

Havfiskeriet fra Esbjerg foregaar paa en Maade, der er afgjort væsensforskellig fra det Fiskeri, der udøves paa Østkysten, i Bælterne m. v., idet det søgaaende Havfiskeri kræver Fartøjer af en betydelig Størrelse (den typiske moderne Vesterhavskutters Værdi ligger mellem 30 000 og 50 000 Kr.). Fiskeriet foregaar fortrinsvis paa Doggerbank; Turene varer normalt 8 à 14 Dage. Mandskabet bestaar af 4 à 5 Mand, inklusive Skipperen. Af Hensyn til, at Fiskerne i højere Grad har Muligheden for at udnytte flere Markeder ved at lande Fisken i Esbjerg, hvor Fangsten kan sorteres efter de Størrelser og Arter, som er afpasset efter henholdsvis det engelske Marked og det tyske Marked, lander praktisk talt alle Nordsøkuttere deres Fangster i Esbjerg i Stedet for i udenlandske Havne, hvor de for visse Dele af Fangsten normalt ikke vil kunne faa saa gunstig en Pris. Forudsætningen for at faa den gunstigste Pris for alle de Fiskearter og Fiskestørrelser, hvoraf Fangsten bestaar, er nemlig, at der foregaar en Sortering af Fangsten efter Markeder. Denne Sortering foregaar, straks Skibet er naaet til Esbjerg, ved Antagelse af løs Arbejds-kraft. Ikke blot ved Fangstens Sortering, men ogsaa ved selve Fangstens Optagelse af Lasten, ved den efter Salget følgende Pakning og Isning af Fisken, ved Forsendelse m. v. er beskæftiget megen løs Arbejds-kraft, der — ikke mindst siden ogsaa Fiskeeksporten er blevet kontingenteret — store Dele af Aaret i vid Udstrækning er henvist til kommunal Forsorg. Som Følge af, at Ejere af Fiskekuttere ikke vil kunne underkastes Erhvervsbeskatning efter de nugældende Lovbestemmelser, jfr. Højesteretsdom af 7. Maj 1928; saa lidt som efter det fremsatte Forslag, er en væsentlig Del af Ejerne (og Førerne) af de større Kuttere bosiddende uden for Esbjerg Kommune, medens det lavere lønnede Mandskab (yngre Partsfiskere) saavel som Lastoptagere, Fiskepakkere m. v. fortrinsvis er bosiddende i Esbjerg Kommune og tynger Kommunens Budget. Siden den store Havne-udvidelse, hvorefter Esbjerg Kommune i aarlige Afdrag paa 37 500 Kr. skal indbetale i alt 750 000 Kr. til Statskassen, har Udflytningen fra Esbjerg af Fiskeskippere taget stærk Fart, saaledes at Byrderne ved Skabelsen af Nordens bedste Fiskerihavn i nogen Grad maa bæres af andre Personer end dem, der har den største og mest direkte Fordel